

[OPPONENT *sb m*

N pl oppon(e)ntowie.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto oponuje, kto się czemuś sprzeciwia, przeciwnik: Polfcy Brácia Opponeⁿtowie/ lub zádawácze. BudUrząd 8 marg.

Synonimy: przeciwnik, sprzeciwnik.

FP